

Donald og Lara

True Love 1

Forord

Boxere er veldig glade og nysgjerrige hunder. De leker seg gjennom livet. Og de er spesielt glade i barn.

Boxere blir aldri voksne. Kanskje de er litt heldige?

Det er moro å se på boxere leke; for de "bokser" og snakker – og, merkelige lyder lages. Slik at det er riktig å si at de har sitt eget språk.

Og det er ikke tvil om at de forstår hverandre.

Denne lille boken forteller 16 historier om to boxere, fra de er valper, til de er nesten halvannet år.

Mye rart kommer til å skje.

Bla om, så begynner Eventyret om Donald og Lara.

Innhold

1. Donald flytter til Filtvet
2. Donald på turer til Langvann
3. Donald treffer Lara
4. Donald og Lara blir kjærester
5. Donald og Lara i fri lek på Fyret
6. Donald drar til fjells og Lara til byen
7. Donald reiser til Haglebu om vinteren
8. Donald og Lara lager Sirkus
9. Donald og Lara og båtnaustet
10. Donald og det mystiske bananskallet
11. Donald og Lara på Feriekolonien
12. Donald og Lara i bilder
13. Donald og Lara på Kobbeskjæret
14. Donald og den store musejakten
15. Lara og Sonja
16. Donald & Lara og alle fotballene

Donald flytter til Filtvet

Like etter at jeg fylte 6 måneder begynner det å skje rare ting i leiligheten der jeg bor med familien min på Frogner i Oslo.

Hele leiligheten fylles av kasser som jeg ikke får lov å røre. Sjefen og matmor har nesten ikke tid til å leke med meg.

Heldigvis har jeg huset mitt jeg kan gjemme meg i når de blir sinte fordi jeg får tak i noe spennende fra en av kassene.

Endelig kommer dagen da alle kassene er borte og i tillegg får jeg være med på biltur, som jeg liker så godt.

Heisan! Hvor er vi nå? Dette er ikke hytta på Haglebu! Her er det mange flere rom å bli kjent med. Skal alle kassene hit også? Sjefen har tatt med huset mitt og teppene mine, så da skal vi kanskje bo her? Jeg må holde meg i ro på kjøkkenet sammen med matmor mens flyttefolkene jobber, men det er ok for jeg får mange godbiter.

Min første opplevelse av vårt nye hjem på Filtvet er litt skummelt, spesielt fordi det er en veldig bratt trapp der som jeg ikke får lov til å gå opp. Vi hadde en bratt trapp på Frogner også. Den fikk jeg lov til å gå opp, men matmor bar meg når vi skulle ned i bakgården for å tisse eller leke. På Filtvet har jeg en bakgård helt for meg selv, for her bor vi i hus med hage. Her har jeg også et eget rom «Donald-rommet» med egen inngang. Det er litt skummelt å sove alene på rommet mitt til å begynne med. Kanskje er det derfor jeg måtte kaste opp noen ganger – eller er det kanskje fordi det er så mange spennende ting i hagen jeg må smake på – eller kanskje fordi jeg aldri hadde drukket saltvann før?

Huset vårt ligger like ved sjøen, og jeg gleder meg til hver morgen da matmor tar meg med på tur til stranden.

Jeg håper at jeg alltid skal bo her på Filtvet i huset ved sjøen sammen med sjefen og matmor.

Donald flytter til Filtvet.

Donald på turer til Langvann

Bilen til menneskene mine rister og humper og jeg synes det er tryggest å ligge helt flat. Da bilen stopper og jeg ser den lange løpesnoren, skjønner jeg at vi skal på tur i skogen som tar oss med opp til Langvann. Dette er det beste jeg vet før jeg møter Lara, men henne har jeg ikke møtt ennå.

Den første turen til Langvann er en kjempespennende opplevelse. Det meste av snøen har smeltet så jeg kan bykse oppover i bekken langs skogsveien, mens jeg drikker litt vann innimellom.

Huff da! Hvor ble det av menneskene mine? Jeg så en flott, hvit oljekanne inne i skogen som jeg MÅTTE ha, og jeg glemmer helt å følge med flokken. Jeg har ikke blitt så flink til å søke enda, men hører godt fløyten til sjefen. Forstår ikke hvorfor jeg først får godbit og så kjeft da jeg stolt viser fram oljekannen. Jeg får ikke beholde den nye leken, men jeg vet godt hvor sjefen gjemte den....

Enda mer kjeft får jeg da jeg finner noe å spise som de sier lukter veldig vondt. Matmor skyller munnen min i bekken og er bekymret for at jeg skal bli syk. Jeg blir da ikke syk av noe som smaker så godt? Jeg må gå i bånd resten av turen.

Isen på Langvann er ikke smeltet ennå, så matmor må vente med badingen. Jeg prøver forsiktig med en labb ut på isen - og så en labb til – men da går det plutselig ikke an å holde beina sammen. Jeg tror ikke jeg tør å prøve det igjen.

Neste gang da isen er borte bader både matmor og jeg – det vil si at matmor prøver å lure meg uti med pinner, men jeg synes det er nok bading med vann opp til magen.

De beste sivene vokser et stykke uti vannet. En gang jeg skulle ha tak i et siv, skled jeg og fikk hodet under vann. Vet ikke hvem som ble mest forskrekket, menneskene eller jeg.

Donald og sivene i Langvann.

Donald treffer Lara

Første gangen Donald og Lara møtes er i vinter. Han er på tur med Sjefen. Matmor er på jobben sin i Oslo.

Alle tre har nettopp flyttet til Filtvet. Donald er 6 måneder gammel og Lara 8 måneder. Det har aldri vært mer enn en boxer på Filtvet; nå er de to. Sterkt!

Begge smiler, og skjønner straks at fremtiden er lys. Mange fine dager med lek og galskap ligger foran dem.

Litt rart å si at de smiler, men alle som kjenner boxere, vet at det kan de. Ofte er smilet etterfulgt av godlyder. Så det så!

Både hundene og menneskene blir fort enige om å møtes neste dag i Fyrhaven. For der kan de leke uten bånd – helt fri.

Slik begynner eventyret om Donald og Lara.

Ingen må bli overrasket hvis de går forbi Filtvet Fyr og ser to flotte boxere boltre seg i det grønne, om vinteren i det hvite. Men showet starter tidlig, hver morgen klokken 7, og varer omtrent i en halv time. Så en må være morgenfugl.

Den gode nyheten er at forestillingen er gratis. Showet er actionpreget, med en og annen uventet innlagt øvelse. Hundene lar seg ikke styre, noe som gjør det hele ekstra spennende.

Velkommen!

Filtvet Fyr

Donald og Lara blir kjærester

Så møtes de på ordentlig. Donald og Lara.

Det skjer i Fyrhaven. Litt søkende først –
hvem er du?

Lara sier: En boxer til, og på Filtvet av alle
steder!

Jeg håper du er like vill og gæ'rn som
meg?

"Aner jeg en fremtid?" - tenker hun.

Flott er du også, din røver; skal vi leke?!

Donald svarer: Try me – baby, just try me!

Det er ingen overdrivelse å si at Donald og
Lara finner tonen, og det ganske raskt.

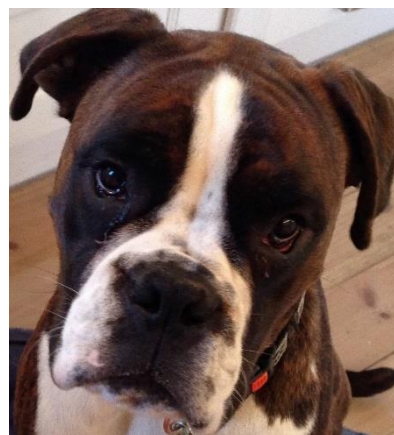
Nesten hver morgen leker de i det grønne.
Frie som fuglene.

Tempoet er høyt, meget høyt.

Menneskene, som de har med seg, har
nok med å holde seg på beina, for her kan
man fort bli løpt ned, noe som har skjedd.
Men, det er en annen historie, som du kan
lese om senere. Historien om Donald og
Lara fortsetter. Mye sprøtt kommer til å
skje, men hittil har alt gått bra. Heldigvis.

Lara

Donald

Donald & Lara i fri lek på Fyret

Når man skal leke, må en ha noe(n) å leke med. Og her er det mange valg; mennesker, baller, gummibein, eller rett og slett hverandre.

Menneskene til Donald og Lara er veldig rike, slik at de kan gå i dyrebutikker å kjøpe leker ofte. De tror at det gjør hundene deres lykkelige. Og det gjør det!

Men lykken kan av og til vare ganske kort. For Donald og Lara blir fort lei. Det er slik at de nyeste lekene er de morsomste. Og særlig fordi at de vet at strømmen av nye leker er stor. Så de er smarte, og tenker nytt. Nesten hver dag, i hvert fall et par ganger i uken, kommer enten Donald eller Lara med en ny leke. Det er stas! Hvis det går noen dager uten nye leker, er det ikke noe stort problem, for da har de hverandre!

Om høsten praktiseres en lek som heter epleslang. Hvem er best på å finne og å spise eplene forttest? Det vakre her er at de er flinke til å dele, og det er et tegn på ekte kjærlighet. Mange mennesker og dyr er ikke veldig flinke til å dele; men det gjelder ikke Donald og Lara. Har de hørt den fine sangen til Jonas Fjeld og Hilde Heltberg tro, Når vi deler alt?

Det har de nok. Donald og Lara har blitt svært kloke og vise på kort tid. Deres unge alder til tross. Menneskene deres er meget stolte av hundene sine. Stolte som haner, faktisk.

I de neste historiene følger vi Donald på fjellet og Lara i byen. Av og til drar Donald og menneskene hans til fjells på noe de kaller hytta. Der blir alt annerledes, noe Donald synes er stas.

Lara er ikke vant til fjellet, så hun blir med menneskene sine til en by som heter Drammen. Der er det mye rart og artig som kan skje. Men etter to dager savner hun Donald. Det får da være måte på?!

Lara og Donald kjemper om gummibeinet.

Donald drar til fjells og Lara til byen

Når Donald blir med menneskene sine til fjellet, tar Lara likegodt en tur til byen.

Lara er født i en liten by som heter Horten, derfor trenger hun litt byfølelse innimellom. Selv om det er gøy på landet, må hun reke litt rundt i bygatene, for å lese avisen, som det heter. Det betyr å snuse og lukte på lysstolper, gjerder og hekker, for å finne ut om noe har forandret seg siden sist. Veldig interessant!

Det bor mange hunder i byer. Lara har truffet gode venner i parkene og nede ved Elvepromenaden i Drammen. Men bortsett fra når hun treffer venner i parken, går alle i bånd. Det er noe herk. Det beste er nemlig å være helt fri, slik hun er sammen med Donald. Og da skjer det nesten alltid spennende ting.

I leiligheten i byen er det en veranda. Det betyr utsikt. Særlig viktig er det å holde oppsikt med bykattene. Og de er det mange av. En god kattejakt er ikke å forakte. Litt vanskelig når en er på verandaen, men før eller senere er man på bakkenivå, uten bånd, før menneskene rekker å reagere. Og da blir det ofte en god kattejakt. Herlig!

En dag skal det sykles. Det er noe nytt, og det kan jo ikke gå bra. Far på damesykkel og jeg i bånd. Jeg får ofte øye på kattene

først, også denne gangen. Det blir litt av et race. Nok en flott kattejakt, spør du meg.

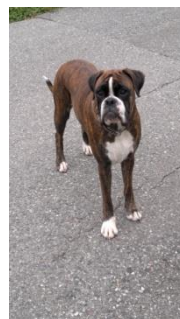
Når jeg kommer tilbake ligger Far midt i gaten, med sykkelen over seg. Han sier ingenting, men, jeg tror han er litt sliten.

Det er den første og siste sykkelturen – så langt.

Men, etter to dager i byen er det godt å komme tilbake til Filtvet og Donald.

Damesykkelen til Far

Lara i byen

En av bykattene

Donald reiser til Haglebu om vinteren

Første gang jeg kom til hytta vår på Haglebu var jeg så liten at sjefen måtte bære buret mitt med meg inni fra parkeringsplassen og til hytta. Den gangen hadde vi ikke vei fram til hytta, men jeg lærte fort å bruke skisporet.

Det er utedo på hytta vår, og jeg passer på matmor når hun må dit om kvelden. Jeg har egen tisseplass under furua.

Min beste venn på fjellet heter Jøtul. Første gangen jeg blir kjent med Jøtul er jeg litt engstelig fordi det kommer rare lyder ut av den. Matmor setter en rist foran når døren er åpen, og vi samler oss foran varmen fra Jøtul alle tre. Aller best er det å ligge på teppet mitt foran Jøtul.

Donald og Jøtul på hytta.

En dag skal matmor ta meg med på ski. Hun har kjøpt belte med sele og har fått opplæring i dyrebutikk. Det har ikke jeg, så jeg drar av gårde – litt til høyre og litt til venstre for skiløypa. Jeg er blitt ganske sterk allerede, så matmor synes visst det er litt vanskelig å gå på ski. Jeg synes det er mest moro å hoppe på henne når hun ligger på bakken. Jeg elsker å spise snø, men da må jeg tisse hele tiden. En morgen greier jeg ikke å vente til matmor åpner hyttedøren. Hun blir ikke sinna for at hun må tørke opp en stor dam, men jeg synes det er litt flaut.

Jeg skjønner tidlig hvem som er sjefen. Han sover lenge og jeg må være stille hele tiden.

Etter at jeg møtte kjæresten min Lara, er det ikke så moro å reise på hytta. Kanskje vi selger den til våren.

Donald og Lara lager Sirkus

Både Donald og Lara har sett sirkus på TV.

Det er særlig et nummer som fascinerer dem begge; det med den svevende damen. En dag i det grønne, la de en plan.

Damen er der, men hvordan få henne opp i luften. Hm.... De tenker og de tenker. Så kommer de på det, nærmest på likt. Den berømte lypæren tennes. Og den betyr lys ide!

Vi tar fart og løper sammen, rett i bena på damen når hun står med ryggen til, sa Donald.

Damen er så opptatt med å prate med en mann, som også er der den dagen, at ingen av dem merker hva som er på gang. De vet ikke en gang at de er på sirkus. For det er de.

Som sagt så gjort. Donald og Lara løper samlet, så fort de kan, rett i bena på damen, bakfra.

Resultatet er mildt sagt fantastisk; damen går rett til vær, ligger rett ut i luften slik at hun ser ut som om hun svever. For alle som liker å se ting i sakte film, er det litt av en seanse!

For oss andre varer svevet veldig kort, men damen svever – det er det ingen tvil om.

Etter svevet ligger damen en stund på gressbakken, så lang hun er.

Men for Donald og Lara er nummeret utført, med godt resultat, slik at de blir enige om å finne på noe annet.

Neste gang skal du få høre om alt det spennende, ja, nesten uhyggelige, som et båtnaust kan brukes til.

Følg med Donald og Lara på nye eventyr!

Lara og Donald puster ut etter sirkusnummeret med den svevende damen.

Donald & Lara og båtnaustet

I gamle dager, det er en stund siden. Ikke veldig lenge, men lenge nok, bygget menneskene garasje til båtene sine. Noen gjør det fortsatt, men de fleste bygger garasjer til bilene.

De vil at bilene skal ha det godt, og da må de være inne om natten. Akkurat slik som menneskene og dyrene.

Garasjene til båtene ligger helt nede i vannkanten, slik at det er lett å få båtene ut på havet.

Donald og Lara, som alltid er på farten, sammen, oppdager båtnaustet. Det er gammelt og forfallent. Spennende!

Donald er nok litt mindre spent enn kjæresten. Han er egentlig litt bekymret. Og han skjønner at Lara er veldig opptatt av hva som er under naustet. Lara bryr seg ikke så mye om det, for henne er alt nytt

og interessant. Hun er på oppdagelsesferd i livet.

Donald har krøpet under hytta på Haglebu, flere ganger faktisk. Men han setter seg fast. Og må ha hjelp. Heldigvis kommer han ut – like hel.

Han ser det fort – under naustet, er det mye trangere enn på hytta.

Lara blir borte. Hun har krøpet under naustet – lydene tyder på det. Og hun klarer ikke å komme ut. Donald blir fortvilet, han prøver å varsle menneskene. Til slutt skjønner de at noe er galt. Donald viser vei.

Et lite ansikt langt inne i mørket, under båtnaustet, ser fortvilet på Donald. Heldigvis er det et menneske, med lange armer, som kan dra Lara sakte ut.

Hvem som er lykkeligst, er ikke godt å si, men jeg tror det er Donald. Han er i hvert fall dagens helt!

Her er det berømte båtnaustet.

Donald og det mystiske bananskallet

Først skal vi avsløre en liten hemmelighet; den svevende damen, som var med i kapittelet: Donald og Lara lager sirkus, er egentlig menneskemoren til Donald.

Som boxere flest er Donald veldig nysgjerrig, derfor fotfølger han Mor overalt, for han har funnet ut at da kan det fort skje gøyale ting.

Inne i huset hvor Donald bor, nærmere bestemt på kjøkkenet, er det en boks hvor de samler matavfall. Den lukter veldig godt! Denne boksen er plassert inne i et skap under benken.

Donald følger nøye med, og når Mor åpner skapdøren hvor boksen står, er han på pletten med det samme. Ah....., gode dufter, men det er noe rart også. Er det ikke noe som rører seg? Sannelig, et bananskall som ligger nesten helt øverst beveger seg akkurat som om det lever. Merkelig? Mor ser det også og hun er litt forskrekket. Levende bananskall er noe nytt!

Mor lukker skapdøren i full fart og ser på Donald. Begge er usikre. Dette forteller jeg til Lara i morgen tenker Donald, for hun liker sånne crazy ting.

Dagen etter forteller han om det merkelige bananskallet til Lara.

Lara sier: Men, kjære Donaldgutt det er sikkert bare en mus som har kommet seg inn i boksen. Og den får alt til å røre på seg, også bananskallet!

Donald: At jeg ikke tenkte på det. Hvordan ser en mus ut forresten?

Lara: De er svære, veldig svære, av og til større enn hus!

Donald: Men, oppi den lille boksen? Jeg skjønner ikke noe.

Lara: Musene kan gjøre seg veldig store og veldig små – de er lure. Det er nesten magisk. Så neste gang du er i nærheten av en mus burde du passe deg.

Slik lærte Donald at musene skulle få være i fred for hans del, og dessuten var det snart jul, og alle som har hørt Musevisa vet at det er en travel tid – både for store og små (mus).

Levende bananskall tenkte Donald – de holder jeg meg langt unna heretter!

Donald og Lara på Feriekolonien

Like ved Fyrhaven hvor vi leker hver morgen, ligger Feriekolonien. Det er et herlig sted, med en liten skog, og mange leketing. Helt nede ved sjøen og stranden står det en mast med sjørøverflagg og utsiktstårn – akkurat som på skuta til Kaptein Sabeltann. Oppe på en slette er det en liten fotballbane. Inne i skogen er det et Fort, som cowboyene bruker når de skal forsvare seg og gullet sitt. De har hester også. Det er mange små hus på Feriekolonien, der bor alle barna om sommeren. I ett av husene er det ett hull i grunnmuren, og der tyter det ut tennisballer, til stor glede for Donald og Lara. Det heter Hullet i Veggen.

Alle barna er der i sommerferien. Men, når høsten og vinteren kommer er det Donalds og Laras område. Gjett om det er stas!

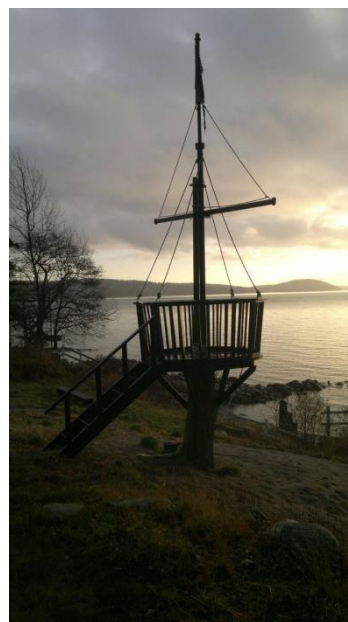
Det er ikke ofte at boxere skriver dikt, men, de befant seg plutselig i det lyriske hjørnet. Så begeistret er de. Siden de ikke har lært å skrive ennå, måtte de få litt hjelp av menneskene sine. Det synes de begge er greit, for noe må jo de brukes til også!

Diktet kommer på neste side. Etter diktet kommer et referat fra en spennende fotballkamp på Feriekolonien, hvor Donald er storspiller og Lara prøver å stå i mål.

Den svevende damen kommenterer kampen på trygg avstand, mens mennesket til Lara er dommer. Han har fløyte også.

Lara foran Hullet i Veggen

Sjørøvertårnet

FERIEKOLONIEN

KJÆRE GUD

TAKK FOR FERIEKOLONIEN PÅ FILTVET

DETTE FRISTED FOR SMÅFOLK PLANTER TRÆR OG DYR

HVIS DU VIL

KAN DENNE LILLE UBERØRTE ODDE LIGGE SOM EN OASE

FOR DE SOM VET Å VERDSETTE DET DU HAR SKAPT

VI GÅR RUNDT DEG

OG VI GÅR PÅ DEG - NÅR INGEN SER

FOR EN GLEDE

FOR EN GAVE

LEK LATTER INNSIKT OG RO

GIR DU OSS

INGEN MÅ ØDELEGGE DETTE PARADIS

Donald & Lara

Den store fotballkampen

Donald og Lara elsker å leke med ball. Tennisballer er det vanlige, men, når det skal spilles fotball må det selvfølgelig brukes ordentlige fotballer. Det går meget hardt for seg, med mye dribling og ett og annet brassespark. En annen ting som må nevnes er at de skifter navn. Alle store fotballstjerner har kallenavn. Særlig de som kommer fra mellom og Sør-Amerika. Derfor kaller Donald seg: Loco, og Lara: Loca. Fritt oversatt betyr det noe sånt som gal og enda galere.

Dommeren blåser i fløyten og kampen er i gang.

Loco nærmer seg 16-meteren og Loca står i mål. Loco dribler så mye at han roter ballen ut over sidelinjen. Loca springer ut i straffefeltet, men det skulle hun ikke ha gjort, for så snart ballen er i spill benytter Loco sjansen til et brassespark som går over Loca og rett i mål!

Klok av skade tenker Loca at hun ikke må løpe ut foran målet. Kanskje det er lurt å få tak i ballen og ta den med bak mål? Neste gang Loco kommer er hun heldigere. Hun stopper skuddet med snuten, biter i ballen og får den med seg rundt målet, før Loco rekker å reagere. Men da blåser Dommeren i fløyten, og det blir hjørnespark!

Æsj, for en dum regel tenker Loca. Selvfølgelig skrur Loco hjørnesparket inn i motsatt hjørne. Og det er 2-0.

På dette tidspunktet i kampen er det så lite luft igjen i ballen på grunn av biting at Dommeren velger å avblåse. Som fotballkommentatoren sa; Jeg har aldri sett en så lefsete fotball i mitt liv!

Loca før Hjørnesparket

Fotballbanen

Donald og Lara i bilder

Lara i det grønne

Lara speider etter bykatter

Donald på svaberget

Fotballkamp i snøen.

Hvor blir det av Donald, vi skulle jo spille fotball i dag?

Sorry! Jeg forsov meg sammen med Bamsen

Donald på Kobbeskjæret (tre bilder)

25.02.2014 15:51

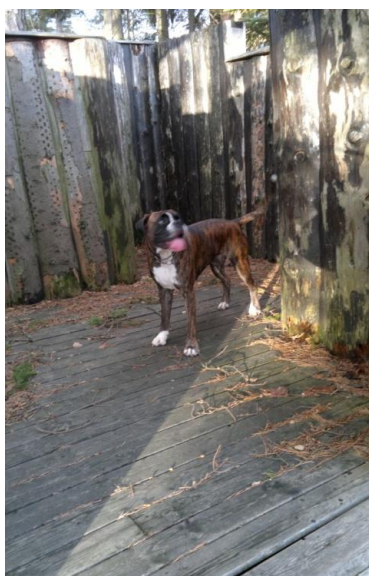

25.02.2014 15:51

Bilder fra Feriekolonien og Villa Malla

Toget og Fortet

Lara inne i Fortet

Lara under palmene på Villa Malla

Sonja

Traktoren og huskene.

Ved siden av Fyrhaven og Fyret ligger Villa Malla. Der er det gøy å være, særlig på sandstranden. Der får vi raptus.

Kobbekjæret sett fra Fyret.

Donald og Lara på Kobbeskjæret

Ikke langt unna Fyrhaven ligger Kobbeskjæret. I gamle dager bodde det en selkoloni der. Skjæret stikker litt ut i fjorden. Når vannet skal forbi, må det ha litt større fart og det betyr strøm. I strømmen samler det seg mye fisk og, det er selene glade i.

Både Donald og Lara liker seg på Kobbeskjæret. Der kan de være fri og løpe som gale. Etter hverandre eller hver for seg. De får noe som menneskene kaller raptus. Eller ren livsglede.

En dag dukket denne fyren opp.

En sel – ute av tiden?

Kan hende det var en Kobb på besøk på gamle tomter? Ikke godt å si, men både Donald og Lara ble litt satt ut.

Donald sier: Lara, ser du det samme som meg?

Lara: Ja, er det faren din?

Donald: Faren min – er du blitt gal?

Lara: Nei, jeg kan ikke bli galere enn jeg er. Men, du ser vel at han må være i familie med oss, han ligner jo?!

Donald: Herre min Hatt – Lara, la oss dra hjem, her på Kobbeskjæret tror jeg det spøker.

Lara: Herlig. Vi springer hjem, men, vi skal hit igjen? **Donald:** Ok.

Donald og den store musejakten

Lara sier: Hei Donald, det går rykter om at du har fått en musevenn på rommet?

Donald: Det vet jeg ingenting om. På rommet mitt har jeg en stor bamse. Dessuten bryr jeg meg ikke om rykter! Og mus har jeg fått nok av!

Lara: Det burde du gjøre, det er som regel alltid en sannhetsgehalt i rykter. Er du forresten sikker på denne Bamsen – kanskje han er en liten mus. Ikke glem at mus og bjørner kan dukke opp overalt, og det er ikke alltid lett å avgjøre hvem som er hvem.

Donald: Du mener at de kan skifte rolle?

Lara: Ja, selvfølgelig, i tillegg til det har de begge pels.

Donald: Du skremmer meg!

Lara: Tull og tøys – du, ser meg ut som lettskremt!?

Donald: Men, hva skal jeg gjøre?

Lara: Gå til angrep! Få musa ut av huset. Huset er ditt – sett ett eksempel. Bruk luktesansen din. Den virker, men den må aktiviseres. Pass på når menneskene dine er i ett annet rom, for denne jakten kan bli ganske heftig.

Donald: Men, hvis jeg ikke får tak i musa?

Lara: Skift ut Bamsen og skaff deg en pusekatt. De kan dette med musejakt. Men, du må bli venn med pusen. Og der er jeg redd jeg ikke kan hjelpe deg. I mangel på mus er kattejakt noe av det morsomste jeg vet.

Donald: Jeg tenker.

Lara: Det kan gjøre vondt, men ikke gi opp!

Lara møter Sonja.

Her om dagen var vi på en gård for blant annet å hilse på dyra. Lara er så glad i dyr. Hun fikk hilse på ender, høner, masse kyllinger og favorittdyret sitt som er sau. Men, så var det en overraskelse. Kona på gården hadde kjøpt seg en kosegris. Den het Sonja. Og den hadde hår, akkurat som et villsvin. Samme farge hadde den også. Sonja bodde inne sammen med hunden og katten. Lara ble helt vill når hun fikk se Sonja. De kom godt overens, men etter en stund ble Sonja lei av å bli slikket i trynet av Lara. Og da hylte hun som en gris! Dagen etter dro vi til hytta for å tenke på grisen.

SONJA – EN LITEN GRIS

LARA SITTER I SOFAEN * HUN TENKER PÅ DEN LILLE GRISEN * DET ER STILLE I STUA * OG
KVELD

FAR TENKER OGSÅ PÅ GRISEN

LARA HAR KRØLLTUNGE * HJØRNETANNEN VISES * VI SITTER TETT

HUN ER EGENTLIG VELDIG TRETT

MED HODET PÅ FANGET TIL FAR

TENKER LARA

AT DEN GRISEN

VAR SANNELIG RAR

LARA DRØMMER

HUN LUKTER SÅ GODT

DET RYKKER I KROPPEN

OG POTENE GÅR

HODET LIGGER PÅ PAPPA'S LÅR

FAR ER GRISEN

Donald & Lara og alle fotballene

Lara sier: Hei Donald, ny fotball?

Donald: Ja, er den ikke fin – jeg fikk den i dag av menneskemoren min!

Lara: Fotballer varer ikke evig. Vi har tatt knekken på en del, sammen.

Donald: Ja, men, denne er så fin og ny. Lekre farger har den også!

Lara: Ja, selvfølgelig. Men, er kampen i gang snart?

Donald: Go Baby – Go!

Lara: Husk du skal bruke snuten og dribble ballen, ikke bite i den.

Donald: Men, det er jo det jeg gjør.

Lara: Nei, du biter i ballen også.

Donald: Ja, jeg vet du har rett, men jeg klarer ikke å la være!

Lara: Hva var det jeg sa: du er for stor i kjeften. Luften er ute og ballen kan hverken spilles eller sparkes.

Donald: Men, da kan vi jo rive den i fillebiter. Ganske morsomt det også!?

Lara: Ja, enig. I motsetning til deg tar jeg gjerne en jafs eller to. Ikke alltid like lett å fordøye, slik at det kommer gjerne opp midt på natten, til stor "glede" for menneskefaren min.

Donald: Stakkars mann!

Etterord

Historiene om Donald og Lara er mange.

De to boxerne opplever nye og spennende ting nesten hver dag. Både når de er sammen, eller hver for seg.

Historier fra fjellet, byen og landet. Hvis du likte denne første boken, så kan du glede deg, kanskje kommer det mer!

Vov Vov

Lara og Donald før de flytter til Filtvet, og eventyret begynner.

Forfatter og fotograf

Sverre Wiig Semb

Eva Andreassen

